

at Fleertallet tillader sig at anbefale Udenrigsforlaget under Nr. 1, med hvilket, som allerede af den ærede Formand bemærket, Udenrigsforlaget under Nr. 5 staaer i umiddelbar Forbindelse. Hvad der iøvrigt er fundet at bemærke ved nærværende Lovforslag, er, som allerede af mig antydet, ikke af nogen stor Betydning, og jeg kan med Hensyn til disse Udenrigsforslag fatte mig i stor Kortshed.

Udenrigsforslagene Nr. 2 og 3 hænge sammen med Nr. 1. Udenrigsforlaget Nr. 4 gaaer ud paa at give Alderstillsæg til Departementssecretairene efter 5 Aars Tjeneste, istedetfor at Lovforslaget gaaer ud paa 3 Aars Tjeneste for at erholde Alderstillsæg. Det er overensstemmende med det, som i de andre Lønningslove er vedtaget med Hensyn til Alderstillsæg, at denne Udenrigsforlag er optagen her. Hvad angaaer Udenrigsforlaget Nr. 6, foreslaaer Udvalget deri at nedsætte Medhjælpsbeløbet fra 5,500 Rd. til 5,000 Rd. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at de Bestillingsmænd, der ville være at lønne af dette Medhjælpsbeløb, ere 4 Assistentter, en Kalligraph, to Bude og de fornødne Skrivere, og desuden skal der til den ene af Fuldmægtigene udredes et Expeditionssecretairhonorar af 300 Rd. Assistentterne har Udvalget foreslaaet gennemsnitlig at lønne med 500 Rd. aarlig, Kalligraphen ligeledes med 500 Rd., de to Bude hver med 300 Rd. og Skriverlønninger ere ansatte til 1,564 Rd., hvilket ialt giver 4964 Rd. eller afrundet 5,000 Rd. Det er derhos Noget, Udvalget har foresat som Selvfølge, at ved denne Bestemmelse intet forandres i de nuværende Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold, og den Bestemmelse i § 3, som Lovforslaget indeholder for at sikke dem dette, anseer Udvalget for overflødig, eftersom der i den almindelige Lønningslov er optaget en Bestemmelse, som sikker de nuværende Embedsmænd det, som de for Tiden oppebære. At det endelig i Revisionsbestemmelsen under Nr. 8 af Fleertallet er foreslaaet en Forandring fra 10 til 5 Aar, behøver jeg neppe at opholde mig ved, da det saa ofte har gjentaget sig ved de tidligere Lønningslove. Jeg skal endnu kun bemærke, at da Betænkningen er afgiven inden den 1ste

April, er det overseet, at det vil være fornodent i § 4 at foretage en Forandring, en Udsættelse af Terminen, og jeg skal paa Udvalgets Vegne forbeholde mig at stille et Udenrigsforlag i denne Retning til 3de Behandling.

Udenrigsministeren: Med Hensyn til de Udenrigsforslag, der ere stillede af Udvalget, skal jeg bemærke, at jeg tiltræder det under Nr. 4. Jeg maa vel beklage den Reduction, som finder Sted efter Forslaget under Nr. 6, men skal dog ikke modsætte mig den. Ligeledes tiltræder jeg Forslaget under Nr. 7, hvorimod jeg ikke kan tilraade Forslaget under Nr. 8, hvorved Revisionsfristen indskrænkes fra 10 til 5 Aar. De andre Forslag, Forslagene under Nr. 1, 2, 3, og 5, maa jeg derimod paa det Bestemteste modsætte mig. Jeg er overbevist om, at ingen Udenrigsminister nogenstunde vil gaae ind derpaa. Selv om han kun 14 Dage har været i Forretningerne, vil han indsee Umuligheden deraf. Endnu mindre end i de andre Ministerier vil man i Udenrigsministeriet kunne gaae ind paa den Forandring, at have en løs politisk Directeur istedetfor en fastlønnet. I intet Ministerium er det saa vigtigt — det siger jeg i Modsetning til, hvad den ærede Ordfører anførte — at Traditionen bevares, I de øvrige Ministerier er Lovgivningsfundamentet forandreligt, man er Herre paa sit eget Omraade, enhver Feil, der her begaaes, bliver en familie, imellem os selv, den er altsaa til at rette igjen. I Udenrigsministeriet er Fundamentet blivende; thi det er politiske, internationale Forhold, hvor vi ikke eensidigt ere Herrer, hvor vi ikke eensidigt kunne modificere, og hvor det er af den største Betydning, at ikke nogen Feil, ikke nogen Forsømmelse begaaes; thi den er tit ikke til at hede paa. Det er derfor af den største Nødvendighed, at man har et noie Kjendskab til alle Former, til alle Præcedenter, og det vil være ugjortligt, saaledes som det ogsaa har viist sig i andre Lande, at gennemføre dette paa den Maade, som er foreslaaet af det ærede Udvalgs Fleertal. Det har viist sig allevegne, hvor en freidig constitutionel Udvikling har fundet Sted, at den